

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/28/2015
Identifikačné číslo spisu:	1113223318
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1113223318.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. W. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX M. XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s. r. o., Piaristická 46/276, Trenčín, IČO 36 837 857, proti žalovanému HMG Recovery, k. s., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO 46 333 908, správca konkurznej podstaty úpadcu DOMUS PETRA, s. r. o. v konkurze, Pod Sokolice 1C/6673, 911 01 Trenčín, IČO 36 798 461, v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty, vedenej na Okresnom súde Bratislava I., pod sp. zn. 3Cbi/27/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. februára 2015, č. k. 3CoKR/23/2014-76, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 28. 07. 2014, č. k. 3Cbi/27/2013 - 57 odmietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa svojím uznesením spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn. 3Cbi/27/2013 a sp. zn. 3Cbi/28/2013 podľa ust. § 112 ods. 1 O. s. p. tak, že nové konanie bude po spojení vecí vedené na prvostupňovom súde, pod sp. zn. 3Cbi/27/2013. Súd prvého stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom doručeným súdu domáhal vylúčenia v žalobe špecifikovaného majetku zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu DOMUS PETRA, s. r. o. v konkurze, so sídlom Pod Sokolice 1C/6673, Trenčín, IČO 36 798 461. Žalovaný dňa 24.03.2014 doručil súdu prvého stupňa do uvedených konaní sp. zn. 3Cbi/27/2013 a sp. zn. 3Cbi/28/2013 návrhy na spojenie vecí, ktoré odôvodnil tak, že uvedené veci spolu skutkovo súvisia, týkajú sa tých istých účastníkov, začali sa pred tým istým súdom a boli pridelené totožnému zákonnému sudcovi. Žalovaný tiež uviedol, že všetky veci vychádzajú

z totožného skutkového stavu / údajné uzavretie kúpnej zmluvy /, kúpnych zmlúv a následný prechod vlastníctva na žalobcu odôvodňujúci vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu oddelenej podstaty. Súd prvého stupňa uviedol, že zistil u zákonného sudcu v konaní sp. zn. 3Cbi/27/2013 vedenie konania s totožnými účastníkmi (sp. zn. 3Cbi/28/2013). Súd prvého stupňa zároveň účastníkov poučil, že voči

uzneseníu nie je možné podať odvolanie poukazujúc na ust. § 202 ods. 3 pís. a) O. s. p.

Odvolací súd v súvislosti s odmietnutím odvolania žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa poukázal na ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Uviedol, že uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej: a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak, pričom výslovné zrušenie predchádzajúceho uznesenia nie je potrebné. Medzi rozhodnutia, ktorými sa upravuje vedenie konania, patrí aj uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie alebo vylúčenie vecí na samostatné konanie v zmysle ust. § 112 O. s. p., a preto odvolanie proti nemu nie je prípustné. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci bolo napadnuté odvolaním rozhodnutie súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že predmetom sporu je vylúčenie majetku, ktorý patrí žalobcovi a bol zapísaný správcom konkurznej podstaty úpadcu do súpisu oddelenej podstaty, zverejnenom v Obchodnom vestníku č. 53/2013. V danom prípade sú predmetom vylúčenia vecí, záväzkové vzťahy a následné prevody vlastníckeho práva. Pri rozhodovaní o vylúčení alebo spojení vecí na spoločné konanie súd berie na zreteľ najmä povahu žalobou uplatneného nároku, vhodnosť a prehľadnosť konania, resp. konaní. Žalobca si svoje nároky uplatňoval rôznymi konaniami s odôvodnením väčšej prehľadnosti vlastníckych vzťahov a samotných predmetov vlastníctva. Cieľom bola lepšia orientácia a zjednodušenie konaní so zreteľom na ich hospodárnosť, nakoľko ide o oddelenú podstatu - nehnuteľný majetok,

jeho presné označenie, tak aby bola vylúčená možnosť ich zamenenia za nehnuteľnosti iného druhu, označenia alebo popisu. Dovolateľ citoval aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 14. júna 2006, sp. zn. II. US 122/05, podľa ktorého spojenie vecí a vylúčenie vecí na samostatné konanie je rozhodnutie procesného charakteru, ku ktorému súd pristupuje z dôvodov racionality a hospodárnosti konania, a nemôže mať taký vplyv na postavenie účastníka v súdnom konaní, ktoré by viedlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu.

Na základe uvedeného sa dovolateľ domáha, aby dovolací súd svojím rozhodnutím zrušil rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Proti uzneseníu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenskostí / § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. / na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseníu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom

uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Dovoláním žalobcu je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobcu z týchto ustanovení nemožno vyvodíť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobcu smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesné nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. žalobca nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodíť.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmieta odvolanie. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Procesné rozhodnutie súdu prvého stupňa o spojení vecí vedených na Okresnom súde Bratislava I., pod sp. zn. 3Cbi/27/2013 a sp. zn. 3Cbi/28/2013 podľa ust. § 112 ods. 1

O. s. p. pod konanie vedené, pod č. k. 3Cbi/27/2013 nie je možné považovať za porušenie práv žalobcu v zmysle ustanovenia ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Súd v žiadnom prípade neodňal možnosť žalobcovi konať pred súdom. Prvostupňový súd konal na základe zistených dôkazov a informácií od zákonného sudcu, svoje rozhodnutie logicky odôvodnil v zmysle ust. § 112 ods. 1 O. s. p., pretože v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia, alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Voči uvedenému uzneseniu zákonodarca v ust. § 202 ods. 3 písm. a) O. s. p. nepripustil možnosť podať odvolanie, nakoľko sa uznesením upravilo vedenie konania. Ani dovolateľom citovaný nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky z 14. júna 2006, sp. zn. II. US 122/05 nepovažuje procesné rozhodnutie o spojení vecí za takú situáciu, ktorá by viedla k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu. V predmetnom náleze ústavného súdu sa nenachádza žiaden argument na podporu tvrdení dovolateľa o odňatí možnosti konania pred súdom.

Vzhľadom na uvedené, nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ust. § 239 O. s. p., nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v ust. § 237 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok